

[Tastesen]

circulærereform vil anbefale, at der oprettes et sådant institutionsnævn. Garantien for, at folketingets vilje i denne sag ligesom følges op, er jo i denne forbindelse meget væsentlig.

Hvad angår medicinordningen, er det en meget alvorlig anklage, der er rejst. En sådan anklage må vurderes af den ekspertise, som sundhedsmyndighederne repræsenterer. Derfor har socialudvalget forespurgt sundhedsstyrelsen og indenrigsministeren, om man nu også anvender den rigtige medicin i behandlingen af vore medborgere, der er udsat for smerte.

Det er et meget rigtigt synspunkt, at de ældre bør leve deres sidste tid uden smerter, så at døden bliver en naturlig og værdig afslutning på et langt liv. Generelt mener jeg at vi skal være mest muligt tilbageholdende med hensyn til brug af medicin og især den afhængighedsskabende morfin. Jeg erkender dog, at vi skal være varsomme med at generalisere. I socialudvalget venter vi nu med spænding på sundhedsstyrelsens og indenrigsministerens svar på vore spørgsmål.

Af socialministerens redegørelse fremgår det, at ældre, der kommer på plejehjem, kræver mere pasning, end det hidtil har været tilfældet. Vi får ligeledes at vide, at personalekvotienten pr. plejehjemsplads vil blive øget over en 5 års periode fra 0,75 til 0,80. Jeg må her straks bemærke, at et tilstrækkeligt og veluddannet personale er en forudsætning for en tilfredsstillende omsorg. Når man tager i betragtning, at beboerne på plejehjemmene bliver svagere, er det vel et spørgsmål, om kvotienten 0,80 kan holde langt ud i fremtiden, og da interessen jo i øjeblikket for at gøre en indsats og stille sin arbejdskraft til rådighed for arbejdsmarkedet er meget stor – synes oven i købet at være stigende – er det et spørgsmål, om vi ikke netop her bør imødekomme personalenormeringen, så at den lever op til de krav om kvalitet, der også skal være en målsætning for de mere end 50.000, som skal bo på vore plejehjem. Fremfor at mennesker i vort samfund går arbejdsledige og derfor er berettigede til understøttelse, må det givet være bedre, om vi kan få en bedre personalenormering og dermed give flere et meningsfyldt arbejde.

Jeg må dog her sige, at det ikke bare er antallet af personer, det drejer sig om, det er også et spørgsmål om uddannelse, altså at uddannelsen følger med, når det gælder sy-

geplejersker, sygehjælpere og det øvrige omsorgspersonale.

I socialdemokratiet har vi forventninger om, at amtskommunerne, der har ansvaret for sygeplejeuddannelsen og sygehjælperuddannelsen, fremmer disse uddannelser, så vi derved hurtigst muligt får et kvalificeret uddannet personale. Vi er også meget opmærksomme på den fornyelse af plejehjemsassistentuddannelsen, der i øjeblikket er oppe til vurdering. Jeg tror, at denne plejehjemsassistentuddannelse, der foregår to steder i landet, er en værdifuld islæt og fornyelse i personalesammensætningen på vore plejehjem.

Det er dog mit og socialdemokratiets klare indtryk, at det personale, der findes i øjeblikket, både det uddannede personale og det ikke-uddannede personale, gør en stor indsats for at give vore ældre gode vilkår. Må jeg her indskyde den bemærkning: selvfølgelig skal der også på vore plejehjem være tid til at drikke en kop kaffe, meget gerne også sammen med beboerne.

Det arbejde, som ældrekommissionen skal tage op, skal ikke kun dreje sig om plejehjem. Jeg er helt enig med socialministeren i, at vi skal foretage en helhedsvurdering af ældrepolitikken, og her må den forebyggende indsats, der skal sikre, at ældre bliver boende i eget hjem og i eget miljø, prioriteres meget højt. Socialministeren har redegjort for de mange muligheder, der findes, men kan ældrekommissionen bidrage med en øget idérigdom, skal man være meget velkommen her.

Folketinget har jo i sidste samling ved lovforslaget om boligydelse ydet et nyt bidrag til den forebyggende ældrepolitik. Boligydelsen gør det ganske enkelt muligt at vælge den boligform, der passer ind i de ældres behov, uden at de nødvendigvis skal skele til for store boligomkostninger.

Til den forebyggende politik, der skal begrænse presset på plejehjemmene, hører naturligvis også den stærke udvikling i nybyggeriet af de beskyttede boliger, der forudsættes i de sociale udbygningsplaner. Når man flytter ind i en beskyttet bolig, skal der betales 25 pct. af indtægten i boligudgift og til den serviceudgift, man i øvrigt får i selve boligen. Man opnår herved et forholdsvist højt serviceniveau, samtidig med at man ikke ligesom føler sig umyndiggjort: man råder